

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 026052 21 Кж 6
Бања Лука, 20.05.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог У.Ш., због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама браниоца оптуженог и пуномоћника оштећених, изјављеним на пресуду Окружног суда у Бањој Луци, број 11 0 К 026052 20 К од 13.11.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 20.05.2021. године у присуству оптуженог, његовог браниоца Р.К.Ћ., адвоката из Б.Л. и пуномоћника оштећених Б.Г., адвоката из Б.Л., донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе браниоца оптуженог У.Ш. и пуномоћника оштећених Р.Б., С.Б., Д.Б., В.У., М.К. и Љ.И. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 026052 20 К од 13.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 026052 20 К од 13.11.2020. године оглашен је кривим оптужени У.Ш., због кривичног дјела убиства из члана 124 став 1 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 16 (шеснаест) година, у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору од 27.01.2020. године па надаље, ослобођен је трошкова кривичног поступка који су пали на терет буџетских средстава, а оштећени су са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Против ове пресуде благовремено су изјавили жалбе бранилац оптуженог и пуномоћник оштећених Р., С. и Д.Б., В.У., М.К. и Љ.И.

Бранилац оптуженог Р.К.Ћ., адвокат из Б.Л., пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне казна затвора у краћем трајању.

Пуномоћник оштећених С.Ј.Т., адвокат из Б.Л., пресуду побија због одлуке о трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и пуномоћнику досуде трошкови кривичног поступка.

Одговор на жалбе није поднесен.

На сједници другостепеног вијећа, одржаној сходно одредби члана 318 став 4 Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) у одсуству уредно обавијештеног републичког јавног тужиоца, бранилац и пуномоћник оштећених по замјеничком пуномоћју Б.Г., адвокат из Б.Л., су изложили жалбе, а оптужени је подржао жалбу свог браниоца.

Пошто је испито побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима, а цијенећи и наводе одговора на жалбу, овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Оглашавајући оптуженог кривим првостепени суд је правилно и потпуно утврдио све околности од утицаја на врсту и висину казне. Супротно жалбеним наводима првостепени суд правилно утврђује да кајање оптуженог није искрено, због чега се не може цијенити као олакшавајућа околност, а да у конкретном случају тешке социјалне прилике с обзиром на врсту почињеног кривичног дјела такође не представљају олакшавајућу околност. Кајање за почињено кривично дјело мора имати и реалну подлогу у понашању, радњама и активностима оптуженог које је он предузео након извршења кривичног дјела. У конкретном случају тога нема, због чега се и не може прихватити да је његово само вербално исказивање кајања олакшавајућа околност која треба да оствари утицај на одмјеравање казне. У ситуацији када је оштећени оптуженог примио у своје домаћинство, дао му кров над главом, храну и посао, чиме га је материјално збринуо, а он га након свега лишио живота одузимају тешкој материјалној ситуацији оптуженог, као олакшавајућој околности, снагу утицаја на блаже кажњавање. Оптужени није оспоравао објективни учинак својих радњи али јесте, у оквиру свог права на одбрану, негирао утврђени начин извршења кривичног, тако да се то код количине и врсте доказа који потврђују утврђено чињенично стање не може цијенити као олакшавајућа околност као што жалба сугерише. С обзиром да је првостепени суд све околности правилно утврдио и тим околностима дао прави значај и оне су се у довољној мјери одразиле у изреченој казни затвора, којом ће се и по оцјени овог суда остварити законом прописана сврха кривичних санкција и кажњавања. Зато се залагање жалбе браниоца за блажим кажњавањем не може прихватити као основано.

Што се тиче жалбе пуномоћника оштећених која сматра да је суд требао досудити трошкове кривичног поступка њиховог пуномоћника ови наводи су неосновани. Одредбом члана 96 став 2 тачка з) ЗКП РС прописано је да у трошкове кривичног поступка спадају нужни издаци оштећеног и његовог законског заступника, али не и трошкови његовог пуномоћника. Оптужени је примјеном одредби члана 99 став 4 ЗКП РС ослобођен трошкова кривичног поступка и они су пали на терет буџетских средстава суда, а о праву на накнаду и висини тих трошкова из буџетских средстава одлучује се у посебном поступку одлуком која није саставни дио првостепене пресуде. Исто се односи и на захтјев пуномоћника оштећених за накнаду трошкова приступа на сједницу другостепеног вијећа овог суда које је одлучивало по жалби. Зато је суд правилно одбацио као неоснован захтјев пуномоћника оштећених за исплату тих трошкова.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327 ЗКП РС жалбе браниоца оптуженог и пуномоћника оштећених одбити као неосноване и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић